

عنوان مقاله:

رابطه بین باورهای دینی با رشد اخلاقی و خلاقیت در دانش آموزان دختر و پسر پایه نهم مدارس دولتی شهر ساری ناحیه ۲

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اخلاقی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، رابطه بین باورهای دینی با رشد اخلاقی و خلاقیت در دانش آموزان دختر و پسر مدارس دولتی شهر ساری ناحیه ۲ بوده است. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری آن را، کلیه دانش آموزان دختر و پسر مدارس متوسطه اول ناحیه ۲ شهر ساری که مجموعاً ۵۰۰ نفر می باشند، تشکیل می دهند که بر اساس جدول کرجسی و مورگان تعداد ۲۱۷ نفر به روش نمونه گیری تصادفی-طبقه ای برحسب جنسیت به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. جهت جمع آوری داده ها از پرسشنامه ۲۶ سوالی باورهای دینی گلاک و استارک، پرسشنامه ۱۸ سوالی رشد اخلاقی لطف آبادی، پرسشنامه ۶۰ سوالی خلاقیت عابدی می باشد روایی صورتی و محتوایی ابزارها به تایید چند تن از متخصصان و صاحب نظران رسید و پایایی آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۳-۰/۸۰/۰-۰/۷۷ بدست آمده که از لحاظ آماری معنادار و مورد تایید می باشد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها استنباطی از آزمون های پیرسون و رگرسیون استفاده شده است و نتایج این تحقیق نشان داد که بین باورهای دینی و رشد اخلاقی دانش آموزان رابطه وجود دارد، بین باورهای دینی و خلاقیت دانش آموزان رابطه وجود دارد و همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نیز حاکی از آن است که سهم هر یک از مولفه های باورهای دینی در پیش بینی رشد اخلاقی و خلاقیت دانش آموزان متفاوت است. به عبارتی از بین مولفه های باورهای دینی، بعد عاطفی بیشترین و بعد مناسکی کمترین سهم در پیش بینی رشد اخلاقی داراست و همچنین می توان گفت بعد عاطفی بیشترین و بعد مناسکی کمترین رابطه را با خلاقیت دانش آموزان دارد.

کلمات کلیدی:

باورهای دینی، رشد اخلاقی، خلاقیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1881169>

